

بسمه تعالی

سلام علیکم،

خواهشمند است نظر مبارکتان را در رابطه با مسائل زیر بیان فرمائید.

1. طفلی که سرپرست ندارد و لقیط است آیا می توان با شرائطی بچه را به زن و شوهری که بچه ندارند تحویل داد؟

الف) - آیا شرعاً این قرارداد عقد است یا ایقاع؟ جایز است یا لازم؟

2. در صورتی که بچه ، پدر و مادر دارد ولی به دلائلی نمی توانند سرپرستی طفل را به عهده بگیرند، در این صورت مسئله چه صورتی دارد؟

3. در صورتی که بچه را تحویل گرفتند و بعد از چند سال که ارتباط عاطفی و روحی شدید ایجاد شد ، بعد بخواهند این زن و شوهر ارتباط خودشان را یکمرتبه قطع نمایند و قطع این رابطه موجبات ضرر و زیان مادی و معنوی و مشکلات روحی و روانی شدید برای این بچه ایجاد شود ، شرعاً چه حکمی دارد؟ (با توجه بر اینکه این ارتباط شدید را این زن و شوهر ایجاد کرده اند).

جوابیه مرحوم حضرت آیت الله العظمی تبریزی (دامت برکاته)

- ج1: حفظ نسب از اختلاط لازم است و کسی که امین است می تواند از جانب حاکم شرع لقیط را نگهداری کند و جهات شرعی نگاه و لمس و ارث و نکاح باید مراعات شود.

- ج2: می تواند آنان را کمک کند و معاونت بر نیکوکاری است ولی هیچگونه انتسابی حاصل نمی شود.

- ج3: باید به طریق عقلائی رفتار کنند تا به حدّ عقل و رشد برسد و خودش مستقل شود و ضربه روحی در اثر عدم مراعات جهات عقلائی است. والله العالم.

تصویر جواب مرحوم آیت الله تبریزی (قدس سره):

- ۱- نسبتاً حفظ نسب و زهد و تقوی لازم است و کسی که امن است
می تواند لزماً صاحب حاکم شرع فقط را نگهداری کند و جهات شرعی نگاه
و احسان و ابرار و زکات باید تزیینات شود.
- ۲- می تواند آمان را محکم کند و سعادت بر بنیکو کابی است و هیچگونه انت
اصل نمیشود.
- ۳- باید بر طریق عقلانی رفتار کند تا به صبر عقل در شد برسد و خودش مستقل
شود و ضرورتی در اثر عدم مراعات جهات عقلانی است و در این عالم

